

Sygn. akt IV KK 305/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Michał Laskowski

Protokolant Dorota Szczerbiak

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 29 października 2013 r.,

w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w sprawie **R. P.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i innych

kasacji wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich na korzyść skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego w T.

z dnia 18 listopada 2011 r.,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w T.

z dnia 21 marca 2011 r.,

**uchyła zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 21 marca 2011 r., uznał oskarżonego R.P. za winnego popełnienia czynów, zarzuconych mu w punktach I, II i IV aktu

oskarżenia, stanowiących występki z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za przypisane przestępstwa, na mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności. Nadto, uznał tego oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego w punkcie III aktu oskarżenia, stanowiącego występki z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to, na mocy art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności. W miejsce kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec R. P., Sąd wymierzył za zbiegające się przestępstwa karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania oraz zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego.

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 18 listopada 2011 r.:

I. Zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. wymierzoną oskarżonemu R. P. w ustępie III karę pozbawienia wolności obniżył do 6 miesięcy;
2. uchylił ustęp IV i na mocy art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k. w miejsce kar pozbawienia wolności, orzeczonych wobec oskarżonego R. P., za zbiegające się przestępstwa, wymierzył mu karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

II. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy i zwolnił oskarżonego od ponoszenia opłaty za drugą instancję.

Kasację od prawomocnego wyroku wniósł obrońca oskarżonego.

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 24 maja 2012 r., oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną.

Obecnie, kasację od wyroku sądu odwoławczego, na korzyść skazanego R. P., wniósł Rzecznik Praw Obywatelskich, który zaskarżył powyższy wyrok w całości. Zarzucając:

„rażące i mogące mieć istotny wpływ na jego treść naruszenie prawa karnego procesowego, to jest art. 450 § 3 k.p.k., art. 453 § 2 i 3 k.p.k. oraz art. 6 k.p.k., polegające na braku zawiadomienia oskarżonego o terminie rozprawy odwoławczej w następstwie błędnego uznania przez sąd, że został on prawidłowo powiadomiony na adres domowy, podczas gdy w tym czasie był pozbawiony wolności, co skutkowało przeprowadzeniem rozprawy apelacyjnej bez jego udziału, jedynie w obecności jego obrońcy, co naruszyło prawo oskarżonego do obrony”,

wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Zarzut podniesiony w kasacji obrońcy nie był tożsamy z zarzutem niniejszej kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Rzecznika Praw Obywatelskich jest zasadna w stopniu oczywistym, co uprawniało do jej uwzględnienia na posiedzeniu na podstawie art. 535 § 5 k.p.k. Rację ma skarżący, że oskarżony R.P. nie został prawidłowo powiadomiony o terminie rozprawy odwoławczej, a więc wskazane orzeczenie Sądu Okręgowego w T. wydane zostało z rażącym naruszeniem przepisów prawa procesowego, wymienionych w zarzucie kasacji.

Z akt sprawy wynika, że Sąd Okręgowy wyznaczając rozprawę apelacyjną, zawiadomienia o jej terminie skierował na adres domowy oskarżonego. Wyznaczona na termin 29 września 2011 r. rozprawa została na wniosek obrońcy odroczone, kolejne zawiadomienie o nowym terminie rozprawy w dniu 18 listopada 2011 r. również zostało wysłane oskarżonemu na jego adres domowy. Oba te zawiadomienia odebrała matka oskarżonego. To skutkowało, że w dniu 18 listopada 2011 r., na rozprawie Sąd odwoławczy uznał oskarżonego za prawidłowo zawiadomionego i sprawę rozpoznał jedynie w obecności jego obrońcy. Tymczasem, oskarżony R. P. od 24 maja 2011 roku przebywał i nadal przebywa w Zakładzie Karnym w T. (pismo CZSW z 12 sierpnia 2013 r. dołączone do kasacji).

Zauważyć należy, że Sąd Okręgowy nie wykorzystał informacji Komendy Głównej Policji z dnia 20 lipca 2011 r., znajdującej się w aktach, do ustalenia aktualnego miejsca pobytu oskarżonego, a tym samym do ustalenia aktualnego adresu dla doręczeń oskarżonemu korespondencji. Z pisma KGP wynikało, że

prowadzone są czynności w ramach śledztwa nadzorowanego przez Prokuraturę Rejonową, w toku którego zatrzymany został R.P. (k. 2705 tom XIV).

Stwierdzone uchybienie mogło mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku i dlatego zaszła konieczność jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym (por. wyroki SN: z dnia 2 grudnia 1999 r., V KKN 457/98, LEX nr 39824; z dnia 8 marca 2006 r., II KK 204/05, OSNKW 2006, nr 5, poz. 49).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.